

אמרי שפר "רכט"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך: ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אבותינו הקדושים חיו עם הקב"ה, וידעו תמיד שלמרות שצריכים לעשות השתדלות טבעית, עדיין עיקר ההשתדלות היא ע"י תפילה לה', אמונה בו, ובטחון בישועתו.

אדם עקשן או בעל תאוה לא יכבוש תאוותיו גם כשיראה ניסים גלויים, ורק מי שמתבונן יועילו לו הניסים להתחזק באמונה, אבל בלא זה יכול האדם לראות את כל הניסים ולא להשתנות כלל - כי תאוותו מעבירה אותו על דעתו (רבי משה שטרנבוך).

אין חובה להחליף פתילות כל יום. ולפעמים הפתילות הישנים נוחים יותר. ויש שכתבו שהמנהג הוא להחליף פתילות כל יום.

אין חיוב לשאול ולדרוש שלושים יום לפני חנוכה אבל הפוס' כתבו שיש מצוה לדרוש מעניינו של יום בימי החנוכה.

אין לך מרשם בדוק ומנוסה יותר להצלחת האדם ולרפואתו מאשר התפילה. ברם, כאשר הנך בא וטוען שהתפילה לא פועלת אצלך מאומה אתה צריך לבדוק האם שטפת את הפה שלך לפני התפילה מכל הדיבורים האסורים, לשון הרע ושקרים, רכילות וחנופה!, כי אם לא שטפת כיצד תועיל התפילה?. בוודאי כל תפילה פועלת משהו, וכל תפילה יכולה היא שתעלה לשמי שמים ותמליץ לפני כסא הכבוד בעבור המתפלל; אבל בתנאי אחד: שהפה, דרכו יוצאת התפילה, יהיה נקי ומטוהר מכל רבב. [מתוך הגדה של פסח 'חשוקי חמד']

אין ספק שבשבת קודש, ר"ת ש'ינון ב'שבת ת'ענוג, יש לנצל יותר את הזמן ללימוד התורה, כאשר כפי הנהוג מקדמת דנא, זו גם העת ללימוד משותף של בן עם אביו, כאשר לימוד בשבת קודש מעלתו גדולה לאין ערוך

אישה שממתינה לבעלה להדליק נ"ח, דעת השבט הלוי שמותר לה לאכול.

אל תחפש את א-לוקי השמים וא-לוקי הארץ, אל תעבוד את מלך מלכי המלכים, חפש ומצא את א-לוקיך שלך. מצא את הקשר האישי שלך אל אותו א-לוקי השמים והארץ. (רבי שניאור זלמן, "בעל התניא")

אם גר במקום נכרים, אין מצות פרסומי ניסא בהדלקת נרות בחוץ ויש שכתבו שיש בזה ענין.

אמונה של אדם משתקפת אפילו בתשובתו לשאלה "מה שלומך?" אם אדם עונה "שלא יהיה יותר גרוע" וכי"ב, בשמים אומרים "מה? למרות הבריאות שקיבלת, הילדים, הפרנסה אתה עוד מתלונן? טוב, אז אם כך, בוא ותראה מה זה באמת גרוע..." ואם יהודי עונה "ברוך ה'... תודה לא-ל הכול דבש..." בשמים אומרים "מה, למרות הקשיים שלך אתה מודה לקב"ה...? אז אם כך בוא ותראה חמוד מה זה באמת דבש..."

אמרו חז"ל במדרש (שמו"ר ג): אימתי ישראל עומדין? כשיש להם זקנים, שכל מי שנוטל עצה מן הזקנים אינו נכשל. (איש לרעהו) צריך האדם להתייעץ תמיד עם הזקנים אשר עברו עליהם ניסיונות הימים - בישישים חכמה.

אם שכח להזכיר על הניסים בתפילה, אין מחזירים אותו ואם נזכר באותו ברכה, כל זמן שלא הזכיר את השם, חוזר ואומר על הניסים ואח"כ יאמר ועל כולם וכו'..

בבית, יש נוהגין להבדיל ולאחר מכן להדליק נר חנוכה ויש נוהגין להדליק נר חנוכה קודם ולאחר מכן להבדיל. ודעביד כמר עביד .

אנו מוצאים בפסוק (משלי יט, כא): "ועצת השם היא תקום". אותיות "היא" מרמזות בראשי התיבות: "אם ירצה ה'". שאם אדם מקדים ברכה להשם יתברך לפני כל מעשה, תתקיים עצתו לטובה.

בזמן הזה נוהגים להדליק בפנים בבית ליד הדלת. וגם אם יש חלון הפונה לרה"ר נהגו להדליק בטפח הסמוך לפתח מבפנים.

בילדותי היה הרבי בחיידר מאלפנו בינה "מנין שאסור לשרוק? מדוע אין להתהלך עם ידיים תחובות בכיסים? למה מגונה ללעוס מסטיק? כי הגויים עושים זאת! מה שהם 'מקפידים' לעשות, עבורנו זה מגונה! מיסודות דתנו הקדושה הוא להיות שונה מהגויים, במחשבה בדיבור ובמעשה. כך מכריז הקב"ה (סוף פר' קדושים) וְהִיַּתֶּם לִי קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי... וְאַבְדַּל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי! ורש"י מביא ממכילתא "אם אתם מובדלים מהם הרי אתם שלי!"

במנורות חשמל אין יוצאים ידי חובת נר חנוכה.

בנס חנוכה הימים הבאים עלינו לאורה ושמחה, מצינו שעיקר הנס נקבע על שם נס פך השמן שמצאו בחותמו של כהן גדול, וממנו הדליקו את הנרות שמונה ימים, וכבר רבו השואלים שהרי היו עוד ניסים, ומפני מה נקבע החג דווקא על נס זה, אלא ביארו בזה צדיקים, שעיקר הדבר שרצו היוונים להשיג זה עקירת הדורות הבאים מדרך התורה, לעקור את התורה שהיא המסורת מדור לדור, וזה מה שאנו מסמלים את החג דווקא בנס פך השמן הקטן והטהור, שזה מסמל על הדורות הבאים ילדי החמד שלא טעמו טעם חטא, שהם הפך השמן הטהור של הדור, ועיקר הנס בזה שהצליחו לגבור עליהם שחס ושלום לא יעקרו את ההמשכיות מעם ישראל.

בעת שהאדם מרגיש בודד ואין מי שיכול לעזור לו, באותה העת נפתח פתח מיוחד ממרום להביא לו סיעתא דשמיא שלא כדרך הטבע. ואם ינצל את הזמן הזה יזכה להתעלות במעלות התורה והיראה מעלה מעלה.

גם בזמן הזה שמדליקים בפנים לכתחילה נכון להקפיד להדליק בזמן. ויש האומרים שבזמן הזה שאנו מדליקים בפנים אין צורך להיזהר להדליק בזמן.